

hænge mig deri, men jeg vil dog [sige, at naar dette Tilbud var noget højere, ligger ikke deri det mindste i Retning af, at man fra fransk Side ikke ønskede at genoptage Forbindelsen med os i Vi have tværtimod haft mange Vidnesbyrd om, at den Gruppe, med hvilken vi have sluttet Decemberlaanet, i meget høj Grad ønskede at beholde Laanet, men Pengeforholdene paa Parisermarkedet have, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds udførligt udviklede, været ekseptionelt ugunstige i Efteraaret, idet de have været en Krisetilstand nær og langt fra endnu ere komne til Ro. Derfor mener jeg, at ligesom man maa sige, at i Forhold til Tilstanden paa Pengemarkedet i Almindelighed er den Rente, vi have opnaaet, god, maa man ogsaa sige, at i Forhold til Tilstanden paa det franske Pengemarked var det Tilbud, vi fik af vor gamle Gruppe, 3,85, et meget acceptabelt Tilbud, der efter Forholdene viser en Tilbøjelighed til at beholde Laanet og til at inødekomme os.

Der er fra ærede Medlemmer, blandt andet fra det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), ytret Betænkelse ved, at de to Veksellaan — for saa vidt de overhovedet skulle fornyes — maa fornyes omtrent samtidig. Jeg tror ikke, vi behøve at nære store Bekymringer af denne Grund. Det er nemlig hos forskellige Finansgrupper, at disse Laan skulle optages, og jeg tror ikke, at Fornyelsen vil støde paa nogen Vanskelighed. Der er ikke for mig antydning noget som helst i den Retning, og efter de Erfaringer, jeg har gjort, dels med Hensyn til den Lethed, hvormed Tilbudene indkom, og dels med Hensyn til den Tilbøjelighed, kan jeg godt sige, der hos Finansverdenen er til at yde os disse Laan paa relativt gunstige Vilkaar, tror jeg ikke, at den Omstændighed, at vi foruden at forny et Laan paa 54 Millioner i Juli skulle forny et Laan paa 15 Millioner i Juni, vil øve det mindste Tryk eller den mindste uheldige Virkning med Hensyn til Fornyelsen.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) hævdede, at det vilde være heldigt, om vi kunde tilbagebetale dette Laan af Statskassens forhaandenværende Beholdning. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), tog han ikke ganske Tanken op, men ønskede den dog overvejet, og begge de to ærede Medlemmer støttede dette paa Kassebeholdningens Rigelighed. Nu er der intet, man saa

lidt maa lide paa som det, at Kassebeholdningen i en Overgang, i nogle Uger viser sig gunstig og i Fremgang. Det afhænger ganske af Udbetalingerne, det veksler, og man kan ikke en Gang sige, at der er aldeles regelmæssige Bølgeslag deri fra Aar til Aar. Ganske vist er der visse Hovedtræk, som efter al Sandsynlighed ville komme igen fra det ene Aar til det andet, men der kan ogsaa komme særlige Forhold, der gøre sig gældende i det ene Aar mere end i det andet. Da jeg i Gaar var til Konference med Folketingets og Landstingets Finansudvalg, nævnedes jeg den Sum for Kassebeholdningen, som er citeret af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, altsaa godt 45 Millioner. Det var den sidste Ugeberetning, der forelaa for mig, den næste Ugeberetning har jeg endnu ikke modtaget, men jeg har i dette Øjeblik faaet den Meddelelse, at den vil komme til at udvise en Beholdning, der ikke er større end godt 39 Millioner, altsaa en Nedgang af Kassebeholdningen paa 5—6 Millioner paa en Uge. Det viser, hvor store Forandringer der kan ske med Kassebeholdningen, uden at der selvfølgelig — det behøver jeg ikke at sige — er sket noget som helst mærkeligt. Det er, efter som Udbetalingerne falde, at der kan ske saa store Forandringer med Kassebeholdningen fra Uge til Uge.

Jeg vil i høj Grad fraraade, at man herinde tager det Standpunkt, at vi skulle tilbagebetale Veksellaanet uden Fornyelse. Det vil betyde, at vi i Løbet af faa Maaneder sandsynligvis vilde komme til at optage et nyt Laan, og at vi i al den Tid kom til at arbejde med en meget kneben Kassebeholdning, hvilket er overordentlig uheldigt. Det er med Rette blevet gjort gældende i begge Rigsdagens Afdelinger, at det er overordentlig uheldigt, naar Staten kommer i det Tilfælde at skulle overtrække sin Konto i Nationalbanken, og jeg er enig i, at dette er et uheldigt Forhold. Det kan naturligvis indtræde — og er indtraadt for forskellige Regeringer —, saaledes at man ikke kan sige, at der er noget at bebrejde de vedkommende Regeringer derfor. Men man kan dog nok sige saa meget, at man skal træffe sine Dispositioner saaledes, at man om muligt undgaar at skulle tage sin Tilflugt til den Art Dispositioner, og jeg tror, at hvis vi nu fulgte denne Henstilling om at tilbagebetale Veksellaanet, vilde vi være i meget stor Fare for at komme til for længere Tid at overtrække vor Konto i Nationalbanken. Vi vilde endvidere